

[Tinning]

betingelserne for sundhedsstyrelsens blåstempling af deres anstrengelser.

Desuden medvirker spørgeren gerne til at lette de kollegiale kontakter mellem legale dyrkere og baghavegartnere uden tilladelser.

Svar (19/2 85):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Efter § 2, stk. 1, i indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 om euforiserende stoffer kan sundhedsstyrelse under ganske særlige omstændigheder og på nærmere fastsatte vilkår meddele tilladelse til, at de på liste A i bekendtgørelsen opførte euforiserende stoffer forefindes her i landet.

Liste A omfatter bl.a. cannabis (hvorved forstås overjordiske dele af planten tilhørende slægten cannabis, hvorfra harpiksen ikke er fjernet). Undtaget er dog frugten af hampeplanten (hampefrø) og hampetaver i isoleret tilstand. Indtil 24. februar 1981 skulle tilladelsen gives af indenrigsministeriet.

Sundhedsstyrelsen har oplyst, at styrelsen ikke efter 24. februar 1981 har givet tilladelse til dyrkning af hamp.

En eventuel tilladelse fra sundhedsstyrelsen ville i givet fald bygge på en vurdering af, hvorvidt dyrkningen af omhandlede planter her i landet er nødvendig og hensigtsmæssig ud fra medicinske og/eller videnskabelige formål.

Spm. nr. S 676

Til *industriministeren* (12/2 85) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Har monopolrådet foretaget en nyvurdering af den udemokratiske beslutning fra foråret 1984 om, at gødningsbranchens særrabatter/særaftaler for de registrerede virksomheder ikke skal være offentligt tilgængelige?»

Begrundelse

I foråret 1984 besluttede monopoltilsynet, at de særrabatter/særaftaler, der ydes af de registrerede virksomheder i gødningsbranchen, skal indberettes til tilsynet. Det havde Superfos f.eks. ikke gjort, selv om de skal ifølge loven. Monopoltilsynet besluttede endvidere, at disse oplysninger ikke skal være offentligt tilgængelige.

Beslutningen vakte – af gode grunde – opsigt. Offentlighedsprincippet er nemlig fortsat et bærende princip i monopolloven.

Det hed da også i monopoltilsynets meddelelse nr. 4/1984, s. 215: »Dels tilsigtes der med offentliggørelse en vis præventiv virkning, idet det antages, at viden om aftaler, bestemmelser m.v. kan påvirke udformningen af bestemmelserne m.v. i retning af mindre konkurrencebegrænsning.«

Altså mente monopoltilsynet fortsat, at aftalerne skal offentliggøres, men i dette særlige tilfælde osv. måtte man følge den kendte vise »Mine øjne siger ja, ja, men min mund ...«.

Direktør i monopoltilsynet Lars Skov Madsen har siden gjort opmærksom på, at der var tale om en konkret bedømmelse og ikke en principiel bedømmelse. Han har desuden i bladet Grovvarerelederen nr. 16/1984 udtalt, at »sagen skal lægges op for monopolrådet til eventuel nyvurdering i løbet af efteråret«.

Efteråret er gået. Mig bekendt er der imidlertid endnu ikke truffet afgørelse om at opheve den udemokratiske – og med hensyn til monopollovens offentlighedsprincip undergravende – beslutning.

Det siger sig selv, at en registrering, der ikke er offentligt tilgængelig, er værdiløs, idet ideen med registreringen jo netop er, at køberne kan se, hvilke særaftaler der gives til andre kunder.

Svar (19/2 85):

Industriministeren (Stetter):

Monopoltilsynet har herom oplyst følgende:

»Det kan oplyses, at monopolrådet på møde den 28. marts 1984 besluttede, at Superfos, Dansk Landbrugs Grovvarereselskab og Randers Korn, der er registreret som dominerende enkeltvirksomheder for bl.a. handel med kunstgødning, skulle foretage anmeldelse af generelt gældende priser, rabatter og bonus ved engrossalg af kunstgødning, herunder anmeldelse af midlertidige ændringer til det anmeldte. Selskaberne skulle endvidere indsende opgørelser over de særrabatter, der måtte blive ydet til enkeltkunder eller kundegrupper, men til forskel fra de generelt gældende salgsvilkår skulle særrabatter ikke fremlægges i den offentligt tilgængelige sags-